

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vědeckého / oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Marie Větrovcová, Ph.D.

Práci předložil(a): Mariana Věrná

Název práce: Španělská kultura, filosofie a věda: Generace 98

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce bylo představit španělskou kulturu, filosofii a vědu se zaměřením na tzv. Generace 1898 v kontextu společenských a intelektuálních dobových vlivů. Hlavní důraz měl být kladen na kulturní dějiny a dějiny španělské literární tvorby. Podle zadání měl být manifestován tzv. španělský problém, který není v textu formulovaný, natož blíže vysvětlený. Cíl byl splněn jen z malé části, převážně setrval z velké části v oblasti dějin literatury, vykročení k filosofii bylo sporadické, věda byla reflektována pouze v obecné rovině a nešla ani náznakem ke spojitostem s konkrétními vědeckými poznatky.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Téma práce je dostatečně nosné, českému prostředí ne příliš otřelé a při hledání kořenů některých filosofických i kulturních otázek přináší zajímavé podněty dnešní době i aktuálním otázkám evropských studií. Diplomantka tento potenciál práce sice otevřela, ale bohužel ho dostatečně nevypověděla (ačkoli jsou pasáže, ze kterých je zřejmé, že práce by měla možnost aspirovat až na výborné hodnocení, pokud by jí bylo věnováno více v čase rozloženého úsilí a pečlivější práci ve filosofických rozvahách). Práci uchazečka opřela o autory esejů a španělské literatury Unamuna, Machada, Benaventeho, Ramóna del Valle-Inclán, Azorína, Baroju y Nessi.

Text působí dojmem prvotní skici, na které by se teprve diplomová práce mohla vystavět. Často se nacházejí jen vytržené citace či parafráze, kterým chybí dopsat myšlenkové opodstatnění, tedy vlastní tvůrčí přístup. Přebírané citace jsou záměrně dlouhé a budí dojem vaty, která dodá práci objem, bohužel ne hutnost. Objem použité literatury a její náročnost s ohledem k tématu (pouze jediná ve španělštině) je na diplomovou práci nedostačující.

Pro diplomovou práci nepovažuji za vhodné, aby byla z velké části (23 stran ze 60) **referátem jediného navíc sekundárního zdroje** (Josef Forbelský: *Španělská literatura 20. století*), s primární literaturou se lze setkat pouze u Unamuna. U tohoto autora diplomantka přespříliš podrobně literárně zpracovala jeho novelu *Celý muž*, k dílům *Ábel Sánchez* a *Mlha* se vyjadřovala přiměřeněji. Práce k literárnímu dílu tohoto autora se jeví nejhlubší v rámci celého textu, bohužel vyváženost se sekundární španělsky psanou literaturou chybí (vhodné by bylo porovnání práce česky a španělsky psaných reflexí), takže nelze o celé Generaci 1898 vypovídat jen skrze něj.

U ostatních autorů se diplomantka omezila pouze na rozборы literární, přesahy do filosofie či vědy jsou jen v náznacích a pro čtenáře zůstávají zahalené. Vystavávají tak následující otázky a problémy: Proč práce nepojímá Ganivetovy filosoficky laděné eseje, např. *España filosófica contemporánea*? Jak se u Baroji projevují odkazy německé idealistické filosofie? V pasáži věnované Antoniu Azorínovi není žádný odkaz na jeho pojetí/kritiku vědy, ani španělskost, ani filosofii (ačkoli se nabízejí díla *España – Hombres y paisajes* nebo *Las confesiones de un pequeño filósofo, Cándido*). Chybí jakákoli širší zmínka o Machadových filosoficky laděných prózách – proč se diplomantka zaměřila právě a jen na Kastilské pláň? (s. 38, na s. 39 psáno jako Kastilské pole)

Zajímavé otázky jako je vztah nejen vědy a moudrosti, jak je naznačeno, ale též racionality, racionálního uchopování ne-konečnosti, pravdy, zodpovězené nejsou (ale naznačené ano). Chybí hlubší a podrobnější evropský filosofický kontext, aby bylo patrné, z čeho autoři vycházejí, na co reagují, tj. proč chtějí či nechtějí

poevropšřovat Španělsko, kdo vytváří koncept španělství (Španělé nebo ne-Španělé). Pěkná by byla paralela s podobnými otázkami v jiných částech Evropy (včetně středoevropského prostoru). (s. 14-18). Jaký je vztah Generace 1898 a Ortegy y Gasset (který je zmíněn na s. 28)?

Pokud autorka chce čtenáři přiblížit některé filosofické pojmy (racionalismus, idealismus, anarchismus atd., s. 20 a další) měla by nahlédnout aspoň do filosofických slovníků. Chybí prokázání hlubší filosofické erudice (např. s. 20 „Člověk je dle tradice tvor rozumný“ – podle které?, kdo je proponentem této tradice?). Jakými prostředky má filosofie uchopovat cit? Jak přechází Unamunův princip jedinečnosti člověka na jedinečnost národa? (s. 19).

Úroveň argumentace odpovídá spíše bakalářské než diplomové práci. (např. s. 18-20, s. 23 („Španělsko je díky Pyrenejím hradbou...“ má být asi „Španělsko je díky hradbě Pyrenejí...“). Autorka též nerozlišuje duchovní a duševní prázdnotu (s. 20). Vyjádření „[Azorín se] věnuje otázkám sociologickým“ (s. 26) (ač se evidentně myslí „otázkám sociálním“) už není uznatelné ani pro bakalářskou práci, natož pro diplomovou.

Španělsko podle autorky prošlo „řadou invazí“. Uvažuje některý z evropských autorů mimo španělskou tradici podobně jako Ganimet o vitalistické podstatě teritoria? Vysvětlete, co znamená, že španělský duch unikal do čtyř světových stran (s. 23).

U autorů jsou někdy zmíněna životopisná data, jindy vůbec. Někdy beze jmen (Azorín), jindy nepřesně (Peño namísto Peño). Příkladem hrubé obsahové chyby je též „[Antonio Machado se narodil ... 1875.] V samotném závěru 18. století absolvoval cestu...“ (s. 35).

Generace 1898 je místy psaná jako Generace 98, Generace 1898, generace 1898, ale i Generace 1989 (s. 12).

Logické členění textu se nejasné, nepřehledné až chaotické. Struktura práce není zjevná.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Jazykový projev je zoufalý. Minimálně do 40. strany není jediné bez překlepu, hrubé chyby či chybné deklinace („s určitými glosami“ (s. 38), „od typickýho přístupu“ (s. 37), „vrátil“, „jí“ (s. 29), „ale se vzniklou situaci již nemůže vrátit“ (s. 34), „Spinozovi teze“ (s. 15), „skrže tyto periodika“ (s. 24) a další a další...). Text má často hrubé chyby také v interpunkci, což znesnadňuje porozumění logické struktuře argumentace. Celkové množství těchto chyb velmi výrazně narušuje čitelnost textu.

Grafická úprava je rovněž nevyhovující (chybí číslování kapitol, kurzivní odlišení názvů děl, jednopísmenné předložky a spojky na konci řádků, úprava poznámek pod čarou atd.).

Španělské názvy děl se vyskytují spíše nahodile, ve španělštině jsou chyby v psaní ñ, nahrazované českým ň. V anglickém shrnutí jsou rovněž jazykové chyby.

Problém je rovněž v rozsahu původní práce (**jen necelých 47 normostran**).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Práce je především nedbalá po všech stránkách, a tudíž pro úroveň magisterského gradu nevyhovující.

Silnou stranou práce je její potenciál, který může vést ke kvalitní a přínosné práci. Bohužel v tomto stavu je tento potenciál téměř zapřen.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Píšete: „Marxům Kapitál byl publikován roku 1886 v Madridu“ (s. 42). Prosím, vysvětlete.
2. Jak Kierkegaard ovlivnil Unamunovo pojetí anarchismu? (s. 42-43).
3. Na s. 36 zmiňujete rozpor mezi esenciálností a časovostí u Machada. Kterí evropské myslitelé rovněž takto uvažují?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Posouzení nechávám na průběhu obhajoby, podle textu spíše nevyhověla.

Datum: 18. května 2015

Podpis:

